

Telepy Katalin és Sterbetz István (1999): Ihlető természet; Védett természeti értékeink a magyar képzőművészetben; Budapest

Reference: Telepy Katalin és Sterbetz István (1999): Ihlető természet; Védett természeti értékeink a magyar képzőművészetben; Budapest

Short reference: Telepy és Sterbetz (1999)

First author: Telepy Katalin

Year: 1999

Abstract

A képzőművészetek több ezer esztendősi hagyományában a tájfestészet később bontakozott ki. Kezdetben a festők a portréknál és csoportos ábrázolásoknál jelenítettek meg táji hátttereket. Önálló témaként a táj csak a XV. századtól kap helyet az európai piktúrában. A hazai tájfestészet kezdete pedig még későbbi. Talán a XVIII. század végén munkálkodó Schallhas Károly volt az úttörője, kit azonban inkább a németalföldi környezet és mesterek ihlettek.

A tényleges kezdetet a XIX. század elejétől számítjuk, az idősebb Markó Károly munkásságától, aki Claude Lorrain és Nicolas Poussin francia mesterek felfogásában alkotott. Hazai és olaszországi képeit szabadban készült vázlatok után műteremen öntötte végleges formába, ezért az emlékezetből készült témák hollétének azonosítása többnyire nehézségekbe ütközik.

Markó után azonban tájfestészetünk lankadatlan népszerűséggel, pompázó szín- és formagazdagsággal szereplője a művészi alkotómunkának. A tájkompozíciók sorában számos olyat is találunk, ahol a megörökített tájrészlet védett természeti területté minősült a későbbiekben. Gyönyörködtető voltuk mellett ezek majd mindegyikének a természetvédelem számára is van mondanivalója. Régvoltakat felidéző vagy a tájtervezés látásmódját finomító szerepüket ezért is kell méltányolnunk.

[General, other ...](#)

[Ex Libris Péter Czájlik](#)

[environmental protection](#)

[nature conservation](#)

Publisher: Mezőgazda Kiadó

Location: ER Archívum (1999/P-021)

Type: popular science work (ie. article, book, blogpost, homepage)

Katalógusba vette: Kovács Gabriella

Katalógusbavétel időpontja: Tue, 06/16/2015 - 12:00